

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 12406

гр. София, 19.07.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в закрито заседание на 19.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

като разглежда дело номер **4686** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на „СОФИЯ ФРАНС АУТО“ АД, представлявано от Е. Г. срещу разпореждане за създаване на запаси за извънредни ситуации № Р-12-198 от 28.04.2022г. на зам. председател на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“.

С определение № 7848/10.10.2022г. производството по настоящото дело е било спряно до постановяване на решение от СЕС по отправеното преюдициално запитване по адм.дело № 1257/2021г. по описа на Административен съд- Варна.

С Решение от 30.04.2024г. по съединени дела С-395/22 и С-428/22, СЕС е постановил следното:

1.Член 3 във връзка е член 1 и член 2, първа алинея, букви и) и й) от Директива на Съвета 2009/119/ЕО от 14 септември 2009 година за налагане на задължение на държавите членки да поддържат минимални запаси от суров нефт и/или нефтопродукти, изменена с Директива за изпълнение (ЕС) 2018/1581 на Комисията от 19 октомври 2018 г.,

трябва да се тълкува в смисъл, че

държавите членки не са длъжни да поддържат запаси за извънредни ситуации за всички категории енергийни продукти, посочени в глава 3.4 от приложение А към Регламент (СЕ) на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година относно статистиката за енергийния сектор, изменен с Регламент (ЕС) 2019/2146 на Комисията от 26 ноември 2019 г. Напротив, те могат да изпълнят вмененото им с член 3 задължение за поддържане на запаси за извънредни ситуации, като поддържат запаси за извънредни ситуации, състоящи се само от някои от тези категории продукти.

2.Членове 3 и 8 от Директива 2009/119, изменена с Директива за изпълнение 2018/1581, трябва да се тълкуват в смисъл, че

допускат национално законодателство, съгласно което може да бъде наложено задължение за създаване и поддържане на запаси за извънредни ситуации на икономически оператор, който е извършвал внос на енергийни продукти, включени в глава 3.4 от приложение А към Регламент № 1099/2008, изменен с Регламент 2019/2146.

3.Разпоредбите на Директива 2009/119, изменена с Директива за изпълнение 2018/1581, във връзка с членове 16 и 17 и член 52, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз

трябва да се тълкуват в смисъл, че

допускат положение, при което вносът, осъществен от даден икономически оператор на енергийни продукти, включени в една категория продукти по глава 3.4 от приложение А към Регламент № 1099/2008, изменен с Регламент 2019/2146, поражда задължение за този оператор да създаде и поддържа запаси за извънредни ситуации с енергиен продукт, който принадлежи към друга категория продукти по тази глава, дори когато продуктът не се използва в икономическата дейност на посочения оператор и не е свързан нея, а това задължение представлява значителна финансова тежест за него, при условие че посоченото задължение е пропорционално.

Ето защо, към настоящия момент са отпаднали причините за временното преустановяване на съдопроизводствените действия, поради което и на основание чл. 230 ГПК във вр. чл.144 АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ВЪЗОБНОВЯВА съдопроизводствените действия по адм.дело № 4686/2022г.

НАСРОЧВА разглеждането на спора в открито съдебно заседание, което ще се проведе на 18.10.2024г. от 9.00 часа.

ДА СЕ ПРИЗОВАТ конституираните страни, както следва:

1.Жалбоподател:

„СОФИЯ ФРАНС АУТО“ АД, представлявано от В. В. Т.
със седалище и адрес на управление: [населено място], район „К.“, [улица].

2.Ответник:

зам. председател на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“
с адрес: [населено място], [улица].

УКАЗВА на жалбоподателя, че в негова доказателствена тежест е да установи онези факти и обстоятелства, от които претендира за него да настъпят благоприятни правни последици, а именно: отмяната на атакувания административен акт.

УКАЗВА на ответника, че в негова доказателствена тежест е да установи в съдебния процес фактическите основания, които е посочил в обжалвания административен акт и изпълнението на законовите изисквания- материално и процесуалноправни, които са го мотивирали при неговото постановяване.

УКАЗВА на ответника, че носи тежестта да установи по делото и да обоснове пропорционалността на засягането на оспорващото дружество с обжалвания акт по всеки един пункт от решението на СЕС, а именно:

1.Условиата, при които оспорващият има право да делегира задълженията си по отношение на запасите (на една ЦСУЗ или на друг икономически оператор в рамките на съюза), което делегиране да е на разумна цена;

2.Обхватът на задължението по оспорения административен акт:

А./Продължителността на изискуемото съхранение;

Б./Количеството нефтопродукти, които трябва да се съхраняват;

В./Възможностите за наемане, придобиване и препродажба на запаси в срока на задължително съхранение;

3.Значителността на създадената финансова тежест за оспорващото дружество:

А./Финансовите последици от създаденото задължение с оспорения акт спрямо: размера на оспорващото дружество; оборота, реализиран от него в рамките на дейността му.

Б./съпоставяне на тези последици с наложената тежест на всички останали икономически оператори, на които са вменени задължения по отношение на запасите;

В./несъществуването на риск за икономическото оцеляване на оспорващото дружество;

Г./незасягането съществено на конкурентното положение на оспорващото дружество като икономически оператор.

ПРЕПИС от определението на основание чл.138 АПК да се връчи на страните в процеса.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия: